

Forslag foreslaas Brugen af Skydevaaben forbudt til enhver Tid.

ad c. Da Brugen af Aalekam og Aalepryne er foreslaaet forbudt i de salte Vande, jfr. Saltvandsfiskerilovforslagets § 11, bør formentlig ogsaa Brugen af disse Redskaber forbydes i ferske Vande; fra Ferskvandsfiskeriforeningen foreligger der Forslag om at forbyde Brugen af Aalekam, der for øvrigt ikke benyttes i nogen nævneværdig Grad i de ferske Vande.

ad e. Efter den gældende Lov, jfr. § 8 d., er Brugen af Piglyster forbudt i Tiden fra 1. November til 15. April. Ferskvandsfiskeriforeningen har fremsat Ønske om, at Brugen af dette Redskab skal være forbudt til enhver Tid. Under de fleste Forhold bør Redskabet formentlig ogsaa være forbudt, men da det egner sig godt til Bekæmpelse af Rovfisk, har man dog ment, at der undtagelsesvis, naar Formaalet er Rovfisks Udryddelse, bør kunne meddeles Tilladelse til Brugen i Marts og April Maaneder, i hvilke Maaneder det antages at ville kunne gøre bedst Nytte.

ad f. I Henhold til et derom af Dansk Ferskvandsfiskeriforening fremsat Ønske foreslaas det at forbyde Fiskeri med Garnredskaber i Aaer og Bække fra Lørdag Aften til Mandag Morgen. Forbudet tilsigter at stille Fiskerne ved Vandløbenes forskellige Strækninger saa vidt muligt lige med Hensyn til Udnyttelsen af Fiskeriet derved, at Fiskerne ved Udløbene forhindres i at fange alle opgaende Fisk. I flere Lande har man anset Indførelsen af en Ugefædning paa 3 a 4 Dage for nødvendig overalt, hvor der er Spørgsmaal om Ordning af Fiskeriet af de fra Havet regelmæssig opvandrende Laksefisk.

ad g. Ved det heromhandlede Forbud mod Benyttelse af Garnredskaber i Aaer og Bække i Tiden fra 15. November til 1. Februar — Fædningstiden for Laks og Ørred — tilsigtes at støtte Overholdelsen af Fædningen af disse Fisk; hvis Betydning for Fiskeriet saavel i de ferske som i de salte Vande samt for Damkulturen er meget stor.

Alle Garnredskaber, hvis Brug efter de nugældende Bestemmelser ikke er forbudt, ere — mere eller mindre — godt egnede til Fangst af de fredede Laksefisk; hvorimod de med Undtagelse af Vaad og Ruser ikke have nogen særlig stor Fangstevne overfor andre i Vandløbene almindelig forekommende Fiskearter, saasom Gedder og Aborrer. Af den Grund bør Brugen

af faststaaende Nedgarn forbydes og i Almindelighed ogsaa Drivgarn; for de førstnævnte Redskabers Vedkommende kommer yderligere det Moment til, at de deri fangede Fisk meget hyppigt efter nogle Timers Forløb ville være dræbte eller i ethvert Tilfælde vilde være saa svage, at de ikke kunne leve, naar de sættes i Vandet efter at være frigjorte af Garnet. Med Hensyn til Ruser og Vaad stiller Forholdet sig noget anderledes, idet disse Redskaber som antydet have stor Fangsevne ogsaa overfor andre Fiskearter; og idet de hermed fangede Fisks Levedygtighed i Reglen ikke forringes, saa at de fredede Laksefisk atter kunne udsættes uden at have taget Skade. Hvad angaar Ruser; der i den Tid, hvori Laks og Ørred ere fredede, i flere Vandløb navnlig i Vestjylland benyttes meget til Heltfiskeri, kan det neppe antages, at Benyttelsen i Fædningstiden vil medføre væsentlige Ulemper. Medens der derfor ikke skønnes at være tilstrækkelig Grund til at forbyde Benyttelsen af Ruser, vil det derimod være uheldigt i al Almindelighed at tillade Brugen af Vaad. Dette Redskab er saa raserende og tungt slæbende, at det, naar det anvendes paa mere grunde Steder i Vandløbene, det vil sige netop Steder, hvor Laks og Ørred leger, let bevirker, at Fædningen af disse Fisk bliver betydningsløs. Laksefiskenes Rogn er nemlig i den første Tid, indtil Udviklingen er naaet saa meget frem, at Føsterets „Øjne“ kan ses i Ægget, meget sart og taaler paa ingen Maaade den Medfart, den faar, naar et Vaad slæbes over Legepladsen. Rognen, der ligger mellem Grus og Sten, skubbes, trykkes og ligefrem males i Stykker ved Vaaddets Oprøden af Bunden, saa at Udbyttet af Fiskeriet (Gedder), der i Reglen vil være forholdsvis ubetydeligt, ikke vil staa i Forhold til den Ødelæggelse, Vaaddet anretter. Helt at udelukke Brugen af andre Garnredskaber end Ruser vil dog i flere Tilfælde være ubilligt, idet der uden for de grunde Steder i enkelte Vandløb vil kunne være god Brug for Drivgarn og eventuelt ogsaa for Vaad; dette vil saaledes kunne være Tilfældet i de nedre Løb af de større vestjydske Aaer, hvori Helt og Snæbel gaa op. Ved Fangst til Udskækningsbrug vil det ogsaa kunne være nødvendigt eller ønskeligt at kunne benytte Vaad. Forholdet foreslaas derfor ordnet saaledes, at Forbudet mod Brugen af Garnredskaber kan ændres ved Regulativbestemmelser, og at Landbrugsministeren ogsaa kan meddele Tilladelse til Brugen af disse Redskaber